

**PREDLOG ZAKONA
O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VRAĆANJU (RESTITUCIJI) IMOVINE
CRKVAMA I VERSKIM ZAJEDNICAMA**

Član 1.

U Zakonu o vraćanju (restituciji) imovine crkvama i verskim zajednicama („Službeni glasnik RS”, broj 46/06), član 4. menja se i glasi:

„Član 4.

Oduzeta imovina vraća se u naturalnom obliku, a ako to prema ovom zakonu nije moguće, ostvaruje se pravo na obeštećenje u vidu državnih obveznica Republike Srbije i u novcu.”

Član 2.

U članu 7. stav 1. menja se i glasi:

„Obveznik vraćanja nepokretnosti je Republika Srbija, privredno društvo ili drugo pravno lice koje je u momentu stupanja na snagu ovog zakona vlasnik oduzete imovine, a obveznik obeštećenja je Republika Srbija.”

Član 3.

Naziv člana 10. menja se i glasi:

„Vraćanje u naturalnom obliku”.

U članu 10 stav 2. menja se i glasi:

„Ako se imovina ne može vratiti u celini, moguće je delimično vraćanje, s tim da se za razliku isplati obeštećenje.”

Član 4.

Naziv odeljka: „II. NOVČANO OBEŠTEĆENJE”, iznad člana 16. menja se i glasi: „II. OBEŠTEĆENJE”.

Član 5.

Naziv člana 16. menja se i glasi: „Oblik obeštećenja”.

U članu 16. stav 1. menja se i glasi:

„Ako se nepokretnost koja je predmet vraćanja po ovom zakonu ne može vratiti, crkva, odnosno verska zajednica ima pravo na obeštećenje u vidu državnih obveznica Republike Srbije ili u novcu, u skladu sa opštim zakonom kojim se uređuje vraćanje oduzete imovine i obeštećenje.”

Stav 2. briše se.

Član 6.

Nazivi čl. 17, 18, 19. i 20. i čl. 17, 18, 19. i 20. brišu se.

Član 7.

Naziv člana 22. i član 22. menjaju se i glase:

„Agencija za restituciju

Član 22.

Agencija za restituciju osnovana opštim zakonom kojim se uređuje vraćanje oduzete imovine i obeštećenje (u daljem tekstu: Agencija) vodi postupak i odlučuje o zahtevima za vraćanje imovine, odnosno obeštećenje, pruža stručnu pomoć podnosiocima zahteva i obveznicima vraćanja, vodi propisane evidencije, godišnje izveštava Vladu, preko ministarstva nadležnog za poslove finansija, o obavljenim poslovima iz svoje nadležnosti i obavlja druge poslove propisane zakonom.”

Član 8.

U članu 27. st. 1. i 2. reč: „Direkcija”, u datom padežu, zamenjuje se rečju: „Agencija”, u odgovarajućem padežu.

Član 9.

Naziv člana 28. i član 28. brišu se.

Član 10.

U članu 29. stav 1. reč: „Direkcija” zamenjuje se rečima: „Prvostepeni organ”.

Član 11.

U članu 30. reč: „Direkcije” zamenjuje se rečju: „Agencije”.

Član 12.

Naziv člana 32. i član 32. menjaju se i glase:

„Pravna sredstva

Član 32.

Protiv rešenja prvostepenog organa može se izjaviti žalba, ministarstvu nadležnom za poslove finansija, kao drugostepenom organu, u roku od 15 dana od dana dostavljanja rešenja.

Ministarstvo nadležno za poslove finansija je dužno da odluči o podnetoj žalbi u roku od 90 dana od dana prijema.

Protiv drugostepenog rešenja može se pokrenuti upravni spor.”

Član 13.

U članu 33. stav 2, alineja prva menja se i glasi:
„- sudovi, ako se vraća nepokretnost ili pokretne stvari od kulturnog, istorijskog ili umetničkog značaja;”.

Član 14.

Posle člana 35. dodaju se naziv člana i član 35a, koji glase:

„Shodna primena

Član 35a

U pogledu pitanja koja nisu uređena ovim zakonom, shodno se primenjuju odredbe opšteg zakona kojim se uređuje vraćanje oduzete imovine i obeštećenje.”

Član 15.

U članu 36. stav 3. reč: „Direkcije” briše se.

Član 16.

Posle člana 38. dodaju se naziv člana i član 38a, koji glase:

„Nastavljanje obavljanja poslova

Član 38a

Do početka rada Agencije za restituciju iz člana 22. ovog zakona, Direkcija za restituciju će nastaviti da obavlja poslove iz svoje nadležnosti utvrđene Zakonom o vraćanju (restituciji) imovine crkvama i verskim zajednicama („Službeni glasnik RS”, broj 46/06).

Član 17.

U periodu iz člana 16. ovog zakona, Direkcija za restituciju će u pogledu pitanja koja se odnose na vraćanje imovine crkvama i verskim zajednicama i obeštećenja, obavljati i poslove iz nadležnosti Agencije za restituciju utvrđene ovim zakonom i opštim zakonom kojim se uređuje vraćanje oduzete imovine i obeštećenje.

Član 18.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

OBRAZLOŽENJE

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u članu 97. tačka 7. Ustava Republike Srbije kojim je propisano da Republika Srbija uređuje i obezbeđuje svojinske odnose i zaštitu svih oblika svojine.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Zakon o vraćanju (restituciji) imovine crkvama i verskim zajednicama („Službeni glasnik RS”, broj 46/06) u primeni je već četiri godine. Po tom zakonu svim crkvama i verskim zajednicama do kraja 2010.godine u naturalnom obliku vraćeno je blizu 40% oduzetog zemljišta i 15% oduzetih objekata.

Koncepcija tog zakona utemeljena je na tradicionalnim pravnim načelima imovinskog i obligacionog prava, a pre svega na načelu da je pravo svojine apsolutno i neotuđivo pravo koje nikome ne može biti oduzeto bez valjanog pravnog osnova i pravične naknade. Ovo stoga što je u bivšoj Jugoslaviji posle Drugog svetskog rata bez naknade podržavljeno merama agrarne reforme i nacionalizacije više hiljada crkvenih i manastirskih zemljišnih i šumskih poseda različite površine. Zakon o vraćanju (restituciji) imovine crkvama i verskim zajednicama ima za cilj ispravljanje te nepravde kroz naturalnu restituciju nepokretnosti ili isplatom obeštećenja titularima.

Ovaj zakon, u skladu sa konceptom parcijalne legislative u oblasti restitucije, gde je posle 1990. godine doneto više posebnih zakona kojima se vraća imovina pojedinim subjektima, uređuje vraćanje imovine samo crkvama i verskim zajednicama, njihovim zadužbinama i društvima. U pogledu novčanog obeštećenja, Zakon upućuje na opšti zakon kojim će se urediti vraćanje imovine i obeštećenje.

Kako je u zakonodavnoj proceduri donošenje tzv. opšteg Zakona o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju, kojim se uređuje naturalna restitucija i novčano obeštećenje i za sve druge subjekte, neophodno je izvršiti usklađivanje odredaba postojećeg Zakona o vraćanju (restituciji) imovine crkvama i verskim zajednicama sa tim budućim zakonom, pre svega u delu novčanog obeštećenja, postupka restitucije i nadležnosti (Agencija umesto dosadašnje Direkcije za restituciju), kao i u pogledu pojmovnog preciziranja i ujednačene implementacije ta dva zakona.

Usvajanje ove zakonske novele ima za cilj da se i crkvama i verskim zajednicama, u slučaju kada nema uslova da im se oduzeta imovina vrati u naturalnom obliku, omogućí odgovarajuća novčana kompenzacija koju predviđa budući zakon.

III. OBJAŠNJENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

Deo odredaba Zakona o vraćanju (restituciji) imovine crkvama i verskim zajednicama koji se odnosi na obeštećenje do sada nije mogao da se primenjuje jer taj zakon upućuje na

primenu opšteg zakona kojim će se urediti vraćanje imovine i obeštećenje, pre svega metodologija procene imovine, izdavanje državnih obveznica i druga pitanja važna za novčano obeštećenje koje je jedan od oblika restitucije.

Taj opšti zakon, čije usvajanje je u toku, predviđa dva osnovna oblika restitucije: naturalnu restituciju i novčano obeštećenje. i kako Zakon o vraćanju (restituciji) imovine crkvama i verskim zajednicama u članu 18. stav 2. neposredno upućuje na njega, odredbama opšteg zakona dopunjuju se, a u nekim pitanjima i derogiraju, odredbe ranijeg zakona.

U članu 1. Predloga menja se odredba člana 4. Zakona u delu u kom je predviđeno da se oduzeta imovina naknađuje u vidu druge odgovarajuće imovine, jer Predlog opšteg zakona o vraćanju imovine i obeštećenju ne poznaje taj oblik vraćanja imovine. Iz istih razloga, u članu 3. Predloga, predlaže se i izmena u članu 10. Zakona. a takođe se predlaže brisanje stava 2. u članu 16. Zakona (član 5. Predloga), kao i izmena u članu 33. stav 2. alineja prva Zakona (član 12. Predloga).

U članu 2. Predloga vrši se izmena u članu 7. stav 1. Zakona, koja je više terminološke prirode jer se izraz „novčana naknada“ zamenjuje izrazom „obeštećenje“, koji se dosledno koristi u odredbama koje se tiču novčane kompenzacije u opštem zakonu. Takva izmena predlaže se i u naslovu člana 16. Zakona (član 4. Predloga).

Član 16. stav 1. Zakona transformiše se u upućujuću normu koja taj zakon povezuje sa opštim zakonom o vraćanju imovine i obeštećenju, čije odredbe o obeštećenju će ubuduće važiti i za crkve i verske zajednice (član 5. Predloga).

U skladu sa predloženom izmenom iz člana 5. Predloga, u članu 6. predlaže se i brisanje odredbi o utvrđivanju vrednosti oduzete imovine (član 17. Zakona), odredbi o državnim obveznicama (član 18. Zakona), odredaba o uračunavanju primljenog i izgubljenoj dobiti (član 19. Zakona), kao i odredaba o pravu na regres (član 20. Zakona), jer ta pitanja uređuje opšti zakon o vraćanju i obeštećenju.

Članom 7. Predloga vrši se izmena člana 22. Zakona s obzirom da ubuduće u postupku restitucije imovine crkvama i verskim zajednicama neće više postupati Direkcija za restituciju već Agencija za restituciju koja se osniva po novom zakonu o opštoj restituciji. Iz istog razloga se u više odredaba Predloga predlažu izmene: umesto Direkcija – prvostepeni organ (čl. 8. i 10. Predloga) ili briše reč „Direkcija“ (član 14. Predloga).

U članu 9. Predloga predlaže se brisanje člana 28. Zakona o sporazumnom rešavanju zahteva za restituciju i poravnanju, iz razloga što takvu odredbu opšti zakon o vraćanju imovine ne poznaje, a ocenjeno je da ona može biti izvor arbitrarnosti i nesporazuma.

Članom 11. Predloga vrši se izmena člana 32. Zakona, tako što se usaglašava sistem pravnih lekova u dva zakona, s obzirom da zakon o konfesionalnoj restituciji ne poznaje žalbu već stranku direktno usmerava na upravni spor. Po predloženoj izmeni od sada će i crkve i verske zajednice u postupku restitucije imati pravo žalbe na prvostepeno rešenje Agencije za restituciju, a potom i pravo na tužbu upravnom sudu.

U članu 13. Predloga predloženo je dodavanje novog člana o shodnoj primeni odredaba opšteg zakona kojim se uređuje pitanje vraćanja imovine i obeštećenje za oduzetu imovinu, tako da će se ubuduće u onim pitanjima koja zakonom kojim se uređuje konfesionalna restitucija nisu uređena ili su drukčije uređena u odnosu na opšti zakon, primenjivati odredbe tog opšteg zakona.

U članu 15. Predloga predviđena je sprovedbena norma kojom se uređuje dalji rad i postupanje Direkcije za restituciju do početka rada Agencije za restituciju koja će od nje preuzeti poslove i predmete konfesionalne restitucije. Kako Agencija za restituciju treba da počne sa radom do kraja 2011.godine. Direkcija za restituciju će do tog momenta nastaviti da obavlja poslove iz svoje nadležnosti utvrđene Zakonom o vraćanju (restituciji) imovine crkvama i verskim zajednicama. Ujedno, Direkcija će obavljati i poslove iz nadležnosti Agencije, a posebno pripreme aktivnosti neophodne za početak rada novog organa za restituciju, tako da nakon donošenja Zakona o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju ne bi bilo praznog hoda usled sukcesije ova dva organa.

IV. FINANSIJSKA SREDSTVA POTREBNA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona biće potrebno obezbediti finansijska sredstva, pre svega za isplatu obeštećenja crkvama i verskim zajednicama u vidu državnih obveznica i u novcu, u okviru budžetskih i drugih sredstava namenski predviđenih za restituciju po opštem zakonu o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju.

Osim toga, treba obezbediti i sredstva za funkcionisanje nove Agencije za restituciju koja će, za razliku od dosadašnje Direkcije za restituciju, biti značajno veća i kadrovski brojnija, a sve u cilju efikasne i pravilne primene opšteg zakona kojim se uređuje pitanje vraćanja imovine i obeštećenje za oduzetu imovinu.

V. PREGLED ODREDBI ZAKONA KOJE SE MENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Prioritet prirodne restitucije

Član 4.

~~Oduzeta imovina vraća se, po pravilu, u prirodnom obliku ili se naknađuje u vidu druge odgovarajuće imovine, a tržišna novčana naknada isplaćuje se samo ako vraćanje u prirodnom obliku ili u vidu druge odgovarajuće imovine nije moguće.~~

ODUZETA IMOVINA VRAĆA SE, U NATURALNOM OBLIKU, AKO TO PREMA OVOM ZAKONU NIJE MOGUĆE OSTVARUJE SE PRAVO NA OBEŠTEĆENJE U VIDU DRŽAVNIH OBVEZNICA REPUBLIKE SRBIJE I U NOVCU

Subjekti obaveza

Član 7.

~~Obveznik vraćanja nepokretnosti, odnosno isplate novčane naknade je Republika Srbija, privredno društvo ili drugo pravno lice koje je u momentu stupanja na snagu ovog zakona vlasnik oduzete imovine.~~

OBVEZNIK VRAĆANJA NEPOKRETNOSTI JE REPUBLIKA SRBIJA, PRIVREDNO DRUŠTVO ILI DRUGO PRAVNO LICE KOJE JE U MOMENTU STUPANJA NA SAGU OVOG ZAKONA VLASNIK ODUZETE IMOVINE, A OBVEZNIK OBEŠTEĆENJA JE REPUBLIKA SRBIJA.

~~Vraćanje iste ili druge imovine-~~
VRAĆANJE U NATURALNOM OBLIKU
Član 10.

Obveznik vraćanja dužan je da crkvi, odnosno verskoj zajednici vrati pravo svojine i držvine na nepokretnosti koja je bila oduzeta, ako je u približno istom obliku i stanju u kome je bila u vreme oduzimanja.

~~Ako se imovina ne može vratiti u celini, moguće je delimično vraćanje, s tim da se za razliku u vrednosti plati tržišna naknada.~~

AKO SE IMOVINA NE MOŽE VRATITI U CELINI, MOGUĆE JE DELIMIČNO VRAĆANJE, S TIM DA SE ZA RAZLIKU ISPLATI OBEŠTEĆENJE.

~~II NOVČANO OBEŠTEĆENJE~~
II OBEŠTEĆENJE

~~Novčana naknada-OBLIK OBEŠTEĆENJA~~

Član 16.

~~— Ako se nepokretnost koja je predmet vraćanja po ovom zakonu ne može vratiti, crkva, odnosno verska zajednica ima pravo na novčanu naknadu u državnim obveznicama izdatim u tu svrhu, ili I u novcu ako je obveznik isplate naknade fizičko ili pravno lice.~~

AKO SE NEPOKRETNOST KOJA JE PREDMET VRAĆANJA PO OVOM ZAKONU NE MOŽE VRATITI, CRKVA, ODNOSNO VERSKA ZAJEDNICA IMA PRAVO NA OBEŠTEĆENJE U VIDU DRŽAVNIH OBVEZNICA REPUBLIKE SRBIJE ILI U NOVCU, U SKLADU SA OPŠTIM ZAKONOM KOJIM SE UREĐUJE VRAĆANJE ODUZETE IMOVINE I OBEŠTEĆENJE.

~~— U slučajevima iz stava 1. ovog člana, crkva, odnosno verska zajednica i obveznik mogu se sporazumeti da crkvi, odnosno verskoj zajednici pripadne druga imovina.~~

Utvrđivanje vrednosti

Član 17.

~~Visina naknade za oduzetu imovinu utvrđuje se prema stanju te imovine u momentu oduzimanja, a prema njenoj vrednosti u vreme donošenja prvostepenog rešenja.~~

~~Direkcija za restituciju će utvrditi metodologiju za utvrđivanje vrednosti imovine iz stava 1. ovog člana.~~

Državne obveznice

Član 18.

~~— Ako je obveznik vraćanja Republika Srbija, naknada se isplaćuje u obveznicama Republike Srbije kojima se može trgovati na organizovanom tržištu ili van organizovanog tržišta, u smislu zakona koji uređuje tržište hartija od vrednosti.~~

~~— Obveznice iz stava 1. ovog člana izdaje se pod uslovima i u rokovima određenim opštim zakonom kojim se uređuju pitanja vraćanja i obeštećenja za oduzetu imovinu.~~

~~— Sredstva za izmirenje obaveza po osnovu izdatih obveznica obezbeđuju se u budžetu Republike Srbije.~~

Uračunavanje primljenog i izgubljena dobit

Član 19.

~~— Vraćena imovina i isplaćena naknada crkvama i verskim zajednicama po dosadašnjim propisima, uzimaju se u obzir i uračunavaju se u obračun naknade po ovom zakonu.~~

~~— Ne može se zahtevati naknada štete po osnovu izgubljene dobiti zbog nemogućnosti korišćenja, odnosno upravljanja oduzetom imovinom, kao i po osnovu njenog održavanja u periodu od dana oduzimanja do njenog vraćanja.~~

Pravo na regres

Član 20.

~~— Crkva, odnosno verska zajednica koja je svoju ranije oduzetu nepokretnost vratila na osnovu teretnog pravnog posla ima pravo regresa u novcu od Republike Srbije.~~

AGENCIJA ZA RESTITUCIJU

Član 22.

AGENCIJA ZA RESTITUCIJU OSNOVANA OPŠTIM ZAKONOM KOJIM SE UREĐUJE VRAĆANJE ODUZETE IMOVINE I OBEŠTEĆENJE (U DALJEM TEKSTU: AGENCIJA) VODI POSTUPAK I ODLUČUJE O ZAHTEVIMA ZA VRAĆANJE IMOVINE, ODNOSNO OBEŠTEĆENJE, PRUŽA STRUČNU POMOĆ PODNOSIOCIMA ZAHTEVA I OBVEZNICIMA VRAĆANJA, VODI PROPISANE EVIDENCIJE, GODIŠNJE IZVEŠTAVA VLADU, PREKO MINISTARSTVA NADLEŽNOG ZA POSLOVE FINANSIJA, O OBAVLJENIM POSLOVIMA IZ SVOJE NADLEŽNOSTI I OBAVLJA DRUGE POSLOVE PROPISANE ZAKONOM.

Član 27.

Ako su podnosiocu zahteva nedostupne isprave iz člana 26. ovog zakona, **Direkcija AGENCIJA** će po službenoj dužnosti od obveznika vraćanja ili trećih lica da zahteva dokaze o verovatnosti postojanja prava.

Obveznici vraćanja i treća lica dužni su da **Direkciji AGENCIJI** podnesu sve dokaze i dozvole uvid u isprave i podatke koji su potrebni za kompletiranje dokumentacije o zahtevu, pod pretnjom novčane kazne.

Predlog za sporazum i poravnanje

Član 28.

~~— Uz zahtev za vraćanje imovine i u toku postupka do donošenja rešenja stranke u postupku mogu predložiti sporazumno rešenje o imovinskim pitanjima.~~

~~— Crkva, odnosno verska zajednica, kao podnosilac zahteva, može u toku postupka, na osnovu predloženog sporazuma, da zaključi poravnanje sa obveznikom vraćanja.~~

~~— Direkcija će strankama u postupku ukazati na mogućnost zaključenja sporazuma ili poravnania i pružiti im pomoć u njegovom zaključenju vodeći računa o tome da sporazum, odnosno poravnanje ne bude u suprotnosti sa prinudnim propisima i da je izvršivo.~~

~~— Ako se postignuti sporazum ili poravnanje odnosi samo na deo imovine koja je predmet zahteva, Direkcija će postignuti sporazum, odnosno poravnanje uneti u svoje rešenje.~~

~~— Postignuti sporazum ili poravnanje ima snagu izvršne isprave.~~

Sadržina rešenja

Član 29.

Direkcija PRVOSTEPENI ORGAN utvrđuje sve činjenice i okolnosti od značaja za odlučivanje o zahtevu, donosi rešenje kojim odlučuje o oduzetoj imovini, o subjektu prava na restituciju, o obliku, obimu i vrednosti imovine, o obveznicima za predaju imovine i uslovima vraćanja, kao i o načinu i rokovima za izvršenje rešenja.

Izmene u javnim knjigama

Član 30.

Izmene stanja u zemljišnim ili drugim javnim knjigama na osnovu izvršnog rešenja **Direkcije AGENCIJE**, sprovode se po službenoj dužnosti.

Pravo na tužbu PRAVNA SREDSTVA

Član 32.

~~— Protiv rešenja **Direkcije AGENCIJE** ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.~~

PROTIV REŠENJA PRVOSTEPENOG ORGANA MOŽE SE IZJAVITI ŽALBA, MINISTARSTVU NADLEŽNOM ZA POSLOVE FINANSIJA, KAO DRUGOSTEPENOM ORGANU, U ROKU OD 15 DANA OD DANA DOSTAVLJANJA REŠENJA.

MINISTARSTVO NADLEŽNO ZA POSLOVE FINANSIJA JE DUŽNO DA ODLUČI O PODNETOJ ŽALBI U ROKU OD 90 DANA OD DANA PRIJEMA.

PROTIV DRUGOSTEPENOG REŠENJA MOŽE SE POKRENUTI UPRAVNI SPOR.

Član 33.

- sudovi, ako se vraća nepokretnost, odnosno uspostavlja pravo svojine na drugoj nepokretnosti ili ako se vraćaju pokretne stvari od kulturnog, istorijskog ili umetničkog značaja;
- SUDOVI, AKO SE VRAĆA NEPOKRETNOST ILI POKRETNE STVARI OD KULTURNOG, ISTORIJSKOG ILI UMETNIČKOG ZNAČAJA;

Član 35a

U POGLEDU PITANJA KOJA NISU UREĐENA OVIM ZAKONOM, SHODNO SE PRIMENJUJU ODREDBE OPŠTEG ZAKONA KOJIM SE UREĐUJE VRAĆANJE ODUZETE IMOVINE I OBEŠTEĆENJE.

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 36.

Zabrana iz stava 1. ovog člana prestaje da važi danom donošenja konačnog i izvršnog rešenja ~~Direkcije~~ kojim se odlučuje o zahtevu za vraćanje imovine.

Član 38a

NASTAVLJANJE OBAVLJANJA POSLOVA

DO POČETKA RADA AGENCIJE ZA RESTITUCIJU IZ ČLANA 22. OVOG ZAKONA, DIREKCIJA ZA RESTITUCIJU ĆE NASTAVITI DA OBAVLJA POSLOVE IZ SVOJE NADLEŽNOSTI UTVRĐENE ZAKONOM O VRAĆANJU (RESTITUCIJI) IMOVINE CRKVAMA I VERSKIM ZAJEDNICAMA („SLUŽBENI GLASNIK RS”, BROJ 46/06).

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PROPISA SA PROPISIMA EVROPSKE UNIJE

1. Ovlašćeni predlagač propisa: Vlada

Obrađivač: MINISTARSTVO FINANSIJA

2. Naziv propisa

Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o vraćanju (restituciji) imovine crkvama i verskim zajednicama

Draft Law on amendments to the Law on restitution of property to churches and religious communities

3. Usklađenost propisa sa odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane, i Republike Srbije sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Sporazum), odnosno sa odredbama Prelaznog sporazuma o trgovini i trgovinskim pitanjima između Evropske zajednice, sa jedne strane, i Republike Srbije, sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Prelazni sporazum)

a) Odredba Sporazuma i Prelaznog sporazuma koja se odnose na normativnu saržinu propisa.

Ne postoje relevantne odredbe Sporazuma i Prelaznog sporazuma

b) Prelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma i Prelaznog sporazuma

-

v) Ocena ispunjenosti obaveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma i Prelaznog sporazuma

-

g) Razlozi za delimično ispunjavanje, odnosno neispunjavanje obaveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma i Prelaznog sporazuma

-

d) Veza sa Nacionalnim programom za integraciju Republike Srbije u Evropsku uniju

4. Usklađenost propisa sa propisima Evropske unije

a) Navođenje primarnih izvora prava EU i usklađenost sa njima

-

b) Navođenje sekundarnih izvora prava EU i usklađenost sa njima

-

v) Navođenje ostalih izvora prava EU i usklađenost sa njima

-

g) Razlozi za delimičnu usklađenost, odnosno neusklađenost

-

d) Rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije

-

5. Ukoliko ne postoje odgovarajući propisi Evropske unije sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost treba konstatovati tu činjenicu. U ovom slučaju nije potrebno popunjavati Tabelu usklađenosti propisa.

Ne postoje propisi EU sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost

6. Da li su prethodno navedeni izvori prava EU prevedeni na srpski jezik?

NE

7. Da li je propis preveden na neki službeni jezik EU?

NE

8. Učešće konsultanata u izradi propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti.

NE